

o toj njihovoj akciji, ali vidjet ćemo, da je kasnije korčulanski biskup pristao na to produženje.

Ona bar izvanjska srdačnost korčulansko-dubrovačkih odnosa, koja se onako istaknuto očitovala g. 1404.—1405. i 1409., bila je pomućena g. 1411. Ne znamo za što, ali Korčulani su počeli praviti neprilike dubrovačkim kamenarima, koji su imali svoje kamenolome na malim školjima nedaleko grada Korčule. Zabranili su im naime rad u njima jednostavno ih potjeravši, a pravili su također neprilike i drugim Dubrovčanima u Korčuli. Dubrovčani su pisali u toj stvari u Korčulu dva pisma, ali ne primiše nikakvog odgovora. Stoga dubrovačko vijeće umoljenih u svojoj sjednici od 20. srpnja raspravlja o tome. Odlučuje, da se pošalje poslanik u Korčulu, da intervenira; daje ovlaštenje knezu i malom vijeću, da izaberu poslanika i sastave mu instrukciju. Još istog dana malo vijeće izabire u tu svrhu Dinka Kolendu de Vetrano, kojemu dva dana kasnije daje sastavljenu instrukciju, koja se tiče jedino kamenara. Poslanik ima najprije izraziti svoje čuđenje, zašto Korčulani ne odgovoriše na ona dva dubrovačka pisma; treba istaknuti, kako su dubrovački kamenari uložili mnogo truda i muke, da podignu kamenolome na tim mjestima, a sada najedanput bivaju ometani u tom poslu. Dinko treba dalje kazati Korčulanima, da se takvim postupkom ruši staro prijateljstvo između Korčule i Dubrovnika, koje je sve dosad trajalo; neka njima istakne, kako su im Dubrovčani u svemu dosad nastojali ugoditi, pa makar i na svoju štetu. Dalje se nalaže poslaniku, kako treba postupati primivši odgovor od Korčulana. Ako prihvate dubrovačke zahtjeve, da se opet dozvoli kamenarima rad, neka onda zahvali i vrati se u Dubrovnik. Ako im Korčulani dopuste rad samo na nekim školjima, neka zahtijeva, da im se dozvoli rad svugdje i na svakom mjestu, gdje su dosad radili. Ako pak Korčulani ostanu i dalje uporni pri svojoj zabrani, onda treba poslanik zaprijetiti njima represalijama sa strane dubrovačke; u tom slučaju dakle Dubrovčani će im zabraniti, da na dubrovačkom teritoriju (a tu se sigurno misli na suprotni poluotok Pelješac) pasu svoja stada, da uzimaju tamo vode i upotrebljuju tamošnje mlinove; pače ako se uopće nađe bilo koji Korčulanin na dubrovačkom teritoriju, postupat će se protiv njega.¹²⁴

¹²⁴ O ovome sukobu vidi zapisnike dubrovačkih vijeća, a instrukciju poslaniku u Lettere e commissioni di Levante pod odnosnim datumima u dubrovačkom arhivu.